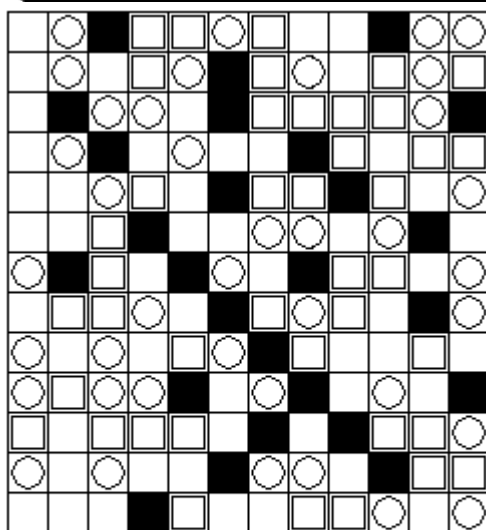

Doplňovačka

Nenechte se hned odradit dojmem složitosti. Úkolem je dosadit čísla do bílých polí (případně s čtverečky či kroužky). Číslice se dosazují vodorovně i svisle (jako v křížovce).

Rada: začněte s nejdelšími čísly. Po dosazení všech čísel se číslice převedou podle legendy na písmena (nyní se uplatní kroužky a čtverečky). Poté si můžete přečíst ve vodorovných řádcích tajemku, ve které je jedno pěkné irské požehnání. Černá políčka jsou meze-ry mezi slovy, tudíž slova nemusí končit na konci řádku.

(Anm)

Čísla k dosazení:

01	80	4192	241023
02	97	4370	266354
02	055	5044	280159
02	108	6811	406249
05	156	7139	450289
14	156	7310	553924
18	246		570830
26	247	27599	846316
31	371	40229	923435
34	435	46316	
51	463	51459	45506087
52	497	52550	70459199
58	579	54305	330563635
65	609	72349	8511980246
69	655	91540	0450542587474

0=A	5=E	0=J	5=O	0=Š	5=V
1=Á	6=É	1=K	6=P	1=T	6=Y
2=B	7=H	2=L	7=R	2=Ě	7=Z
3=C	8=I	3=M	8=Ř	3=U	8=Ž
4=D	9=Í	4=N	9=S	4=Ů	9=.,

Chvilka čisté lásky.

Už mráz namaloval
první skleněné přesličky.

V srdci probuzený kousek
čisté lásky.
To vše bez nadsázky
v očích můžeš číst,
Ježíši ti to chce říct.

Oči nech s vločkou plout
tou lidskou tmou,
až bílý závoj oslní
duši tvou.
Trylky štěstí dětské oči
ke stromečku zvou.

Srdce čistý tón
tu přijde on.
Náš Ježíš
v ruce plnou čisť
odpuštění a lásky.

Uslyšíš kroky
jež jdou vstříc.
Uvidíš jas očí
co syn dává otci.
Ruce jedny druhým
toho touží mnoho dát.

Dejme každý, to co je v nás,
to čisté, jež nespálil mráz.

Co maluje do srdce
ten štědrý čas
každému z nás.

Bílé vločky na řasách
dítěte pláč
objevený pravý života práh
v každém z nás
v onen čas.

(Karel Holec)

Redakce

Na přípravě časopisu se podílí Společenství mládeže při faře v Jablonci n/Jiz. Cena 10,- Kč. Náklad činí 150 výtisků. Podněty, příspěvky a informace k otištění posílejte na tyto kontakty: Redaktor: Miloš Holubec; E-mail: MilosHolubec@seznam.cz; tel.: 604 979 289 Grafická úprava a tisk: Jiří Marek; E-mail: SroubekJirka@seznam.cz; tel.: 732 708 769 Jazyková úprava: Mgr. Eva Holubcová; E-mail: Holubcova.E@seznam.cz; tel.: 732 319 787 Církevní schválení: P. Mgr. Ivo Kvapil; E-mail: ivo.kvapil@wo.cz; tel.: 737 407 587

Vánoce 2007

Náš Zivot

Farní společenství Jablonce n.J., Rokytnice n.J., Poniklé, Harrachova

Adopce dětí na dálku

Seznamte se s novými dětmi našich farností

Evangelisté

a jejich atributy

Neumím se modlit

Poznejme tajemství modlitby

Rozhovor

p. Václav Hušek

CSM Tábor 2007

6000 mladých lidí na stejné cestě

Slučování farností

Co to znamená? Co se změní?

Vánoční Bohoslužby

Kdy a kde duchovně prožít svátky

Živý betlém

Opět účinkujeme
na předvánočním jarmarku

Vážení čtenáři! Jsou tomu již více než dva měsíce, kdy vyšlo první číslo farního zpravodaje *Náš život*. Tenkrát padalo listí, nyní je přikryto vrstvou sněhu. V tomto čase jste nám poslali spoustu příspěvků, za něž vám velmi děkujeme. Velice nás potěšily i kladné ohlasy a povzbuzení, kterými jste rozhodně nešetřili. Všichni jsme moc rádi, že se časopis ujal. Pro zajímavost uvádím, že původní náklad činil 60 výtisků, ale po těch se jen zaprášilo. Proto se dotisklo dalších 40, ale ani to nepokrylo poptávku. Po třetím dotisku činil celkový náklad 130 výtisků. Tento fakt předčil všechna naše očekávání.

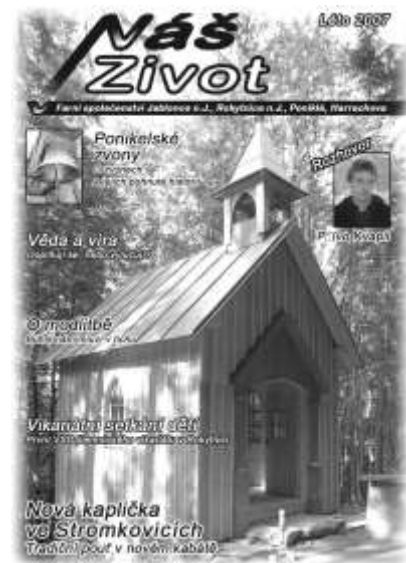
Chtěli bychom vás ještě poprosit, aby příspěvky nesly punc vašeho autorství. Chceme tak docílit toho, aby zpravodaj vynikal originalitou příspěvků. Neznamená to ale, že se zde občas krátký úryvek, zamyšlení či citát neobjeví. Nejvíce se však cení vlastní zkušenosti, nápady, postřehy či úvahy. Děkujeme za pochopení.

Na závěr vám všem přejeme krásné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně radosti, štěstí, zdraví a Božího požehnání!

Za redakci časopisu *Náš život*

Miloš Holubec

Náš časopis

"Náš život" uveden do života

V pátek 12. 10. 2007 v kostele sv. Prokopa v Jablonci n. J. duchovní správce našich farností P. Ivo Kvapil slavnostně uvedl do života nový farní časopis "*Náš život*". Při této příležitosti byla sloužena mše k Duchu svatému.

V promluvě otec Ivo krátce řekl, jak časopis vznikl, poděkoval jeho tvůrcům a vyjádřil přání, aby časopis sloužil nám všem a přispěl k "probuzení" a sblížení lidí z našich farností - aby byl opravdu o "našem životě" a ne o něčem, co se děje daleko za našimi hranicemi.

Po požehnání časopisu měli všichni přítomní možnost zapojit se do společných přímlovů za časopis, za lidi, kteří se na jeho přípravě podílejí, i za ty, kteří ho budou číst. Při té příležitosti každý zapálil svíčku od hořícího paškálu nebo vhodil kadidlové zrno do kadidelnice - vše bylo společně s celým nákladem prvního čísla časopisu krásně naaranžováno před obětním stolem. Poté jsme společně zazpívali modlitbu k Duchu svatému a následovala bohoslužba obětí.

Celá mše sv. byla velmi působivá, ale přece jen na ní něco chybělo - lidé, pro které je časopis tvořen (bylo přítomno pouze pár pravidelných účastníků pátečních jabloneckých bohoslužeb). Škoda, že jsme se ve farnostech nedozvěděli, co se chystá a že právě na této mši sv. bude náš časopis požehnan a uveden do života.

(eh)

Václav Hušek

Narozen 19. 4. 1939 v Hradci Králové.

Mohl byste nám prosím říci, jaká byla Vaše rodina?

Jsem nejstarší z pěti sourozenců (3 bratři a sestra, řeholnice - salesiánka). Všichni bratři mají své rodiny. Tatínek Rudolf a maminka Bohumila. Tatínek nám zemřel již v roce 1950, takže nás pět malých dětí vychovávala maminka. Oba rodiče nám dali vzorný příklad žitého života z víry.

Máte nějakou zajímavou vzpomínku na své dětství?

Jako nejstarší jsem měl často mladší sourozence na starosti. V květnu 1945 nás, tehdy žijící tři kloučky, chránil anděl strážný. Jeden starší kamarád chtěl, abychom si s ním šli hrát za naši ulici - ale nešli jsme. Za chvíli toho jedenáctiletého hochy roztrhal granát, se kterým si hrál. Kdybychom byli blízko něho, určitě by nikdo z nás nepřežil.

Kdy Vás poprvé napadlo stát se knězem a z jakého to bylo důvodu?

Povolání ke kněžství jsem cítil od dětských let, kdy jsem začal chodit ministrovat do jezuitského kostela Panny Marie v Hradci - celkem 20 let. V tomto chrámě jsem měl později i primici (29. 6. 1968). Ale má cesta ke kněžství nebyla jednoduchá. Po základní škole jsem se šel učit do Liberce typografem. Vyučil jsem se v roce 1957 a čtyři roky jsem pracoval v hradecké tiskárně. Při práci jsem studoval večerní gymnázium. V těžkých letech 1961 - 1963 (Berlínská zeď, Kubánská krize) jsem byl v Praze na vojně. 7. 10. 1963 jsem nastoupil do semináře v Litoměřicích.

Kde všude jste po vysvěcení působil?

Na kněze jsem byl vysvěcen 23. 6. 1968 (stejný den byl svěcen i Miloslav Vlk, pozdější kardinál). Světil mě O. biskup Tomášek v katedrále sv. Víta v Praze. 2,5 roku jsem byl kaplanem v Náchodě, 18,5 roku farářem v Bohuslavicích a přilehlých farnostech, 2,5 roku v Malých Svatoňovicích a pak 15 let v Lomnici nad Popelkou a okolí. Tam jsem zastával i úkol okrskového vikáře. Od 8. 8. 2006 jsem v Domově důchodců v Rokytnici nad Jizerou.

Máte nějaké záliby? O co se zajímáte?

Mou zálibou je hudba (hrával jsem na housle) a zpěv (zpíval jsem v Hradci v chrámovém sboru a pak i v Litoměřicích). Hrál jsem též (ještě i v Lomnici) závodně stolní tenis.

Co Vám za dobu Vaší služby udělalo největší radost?

Nejkrásnější vzpomínky mám na Náchod. S panem děkanem jsme učili v 11ti školách 460 dětí náboženství. Bylo hodně zpovědí, křtů, svateb a pohřbů. Tam jsem dostal velký základ do svého budoucího kněžského života.

Jaké bylo Vaše největší zklamání?

Z toho, když jsem později připravoval ke křtu několik dospělých, u kterých se zdálo, že s radostí chodí na přípravu, ale někteří pak odpadli a k církvi se nehlásí. Při tlacích, které stále proti církvi existují, je třeba, aby novokřtenci měli oporu ve farních společenstvích, protože sami se ve víře neudrží.

Už delší dobu vypomáháte v našich farnostech. Čeho si na nás vážíte a v čem bychom se měli naopak polepšit?

Vážím si právě společenství a aktivit dětí a mládeže. Zlepšit by se měla účast na nedělní mši svatě (ve všech kostelech zdejšího obvodu). Pozoruji totiž, že některé lidi, které jsem vidával před rokem v kostele, tam teď už nevidím.

Nyní bydlíte v domě s pečovatelskou službou v Rokytnici nad Jizerou. Zůstanete zde již trvale, nebo máte jiné plány?

Ze zdravotních důvodů už nemohu samostatně vést farnost. Proto bych rád v Domově důchodců v Rokytnici zůstal. Sloužím zdejšími nemocným a vypomáhám i ve všech kostelech farního obvodu. Mám radost z toho, že mohu stále působit jako kněz.

Co byste na závěr vzkázal našim čtenářům?

Aby všichni žili svou víru radostně, protože podle sv. Jana Bosky, velkého vychovatele mládeže, je „smutný svatý opravdu smutný svatý“ a Písmo svaté nás vyzývá: „Veselého dárce miluje Bůh.“ Zvláště teď v adventu slyšíme výzvu sv. Pavla: „Radujte se stále v Pánu!“

Děkuji za rozhovor a přeji Vám krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví a Božího požehnání na Vaší cestě životem.

Vzpomínka na CSM Tábor 2007

Nikdy na to nezapomenu. 13.-19. 8. se v překrásném jihočeském historickém městě Tábor uskutečnilo Celostátní setkání mládeže. Akce, na kterou bude každý jistě dlouze vzpomínat. 6 tisíc mladých lidí strávilo společně týden neuvěřitelných zážitků. Na setkání jsme mohli navštívit 200 workshopů, poslechnout si 32 českých i zahraničních kapel, potkat 15 biskupů a 140 kněží. Já patřil mezi 655 dobrovolníků, kteří byli v Táboře už o týden dřív, abychom mohli vše dokonale připravit. Byl jsem v týmu Informace. Naše „práce“ v průběhu setkání spočívala v informování o veškerých akcích, změnách, kde se co koná, kdo a co kde je. Měli jsme po celé dny rozdělené služby na infostáncích, nebo jsme jen chodili mezi lidi s našimi výraznými tričky: „Vím to? Zeptej se!“ Vrcholem setkání byl benefiční koncert Pro Haiti, při kterém vystoupil slovenský zpěvák Richard Čanaky, který složil hymnu setkání a hvězda celosvětového křesťanského popu Rebecca st. James.

Já osobně jsem si moc programu setkání neužil, býval jsem jen na večerních programech na hlavním podiu a na pár koncertech. Ale zato jsem získal nezapomenutelné zkušenosti a mnoho zážitků, na které nikdy nezapomenu. Napišu vám jednu zajímavou událost. Poslední večer přípravného týdnu jsem s týmem měl opět, jako každý večer, kolem půlnoci poradu. Vymýšleli jsme našeho maskota – igračka. Byla to postavička v legračním převleku, která měla doprovázet informatory, kteří oznamovali informace z hlavního podia. Byli jsme dohodnutí, že na každé vystoupení se budeme v převleku igračka střídali. První den při prvních informacích vystupoval za igračka můj kamarád. Sahrál překrásnou komedii, lidé tleskali a igraček všechny moc pobavil. Na druhých informacích jsem měl vystupovat já. Asi hodinu před tím, než jsem měl na podiu vystoupit, mě bylo zavoláno, že igračkem bude opět můj kamarád kvůli neuvěřitelnému ohlasu lidí, jak byl úžasný. Igraček se v týdnu stal mediální hvězdou. Mladé holky si k němu chodily pro podpisy. Až dosud je žádán na různých akcích jako maskot a komediant. Byl a je neuvěřitelně oblíbený. Myslím, že to bylo poprvé, co blok informací byl jednou z nejoblíbenějších částí programu akce.

(Ji-Ji)

Pořad bohoslužeb

Pondělí 24. Prosince

20:00 Poniklá - o. Václav
22:00 Rokytnice / Jiz. - o. Václav
21:00 Jablonec / Jiz. - o. Ivo
24:00 Harrachov - o. Ivo

Úterý 25. Prosince

8:00 Poniklá - o. Ivo
9:30 Jablonec / Jiz. - o. Václav
11:15 Rokytnice / Jiz. - o. Ivo
16:00 Harrachov - o. Václav

Středa 26. Prosince

8:00 Poniklá - o. Ivo
10:00 Rokytnice / J. - o. Václav

Čtvrtek 27. Prosince

16:00 Harrachov o. Ivo

Pátek 28. Prosince

18:00 Jablonec / Jiz. o. Václav

Sobota 29. Prosince

16:00 Harrachov o. Václav

Neděle 30. Prosince

Obvyklý nedělní program

Úterý 1. Ledna

8:00 Poniklá
9:30 Jablonec / J.
11:15 Rokytnice / Jiz.
16:00 Harrachov

Středa 2. Ledna

18:00 Poniklá

Recepty

Mandlové hrudky v čokoládě

2 sáčky mandlí, 200 g hořké čokolády

Mandle spaříme a oloupeme. Rozdělíme na půlky. Orestujeme na pánvi. Čokoládu rozpustíme ve vodní lázni, přidáme opečené mandle a pomocí lžice tvoříme hrudky. Necháme ztuhnout.

Jablkové řezy

3/4 sklenice cukru, 2 celá vejce, 1 lžice octa, 2 lžice smetany, 3 sklenice hladké mouky, 1 prášek do pečiva, 1 Hera

Za všech surovin vypracujeme těsto. Z těsta vyválíme dvě placky, jednu dáme na vymaštěný plech, pokryjeme připravenou náplní a přikryjeme druhým dílem těsta.

Náplň:

1,5 kg jablek, 3 lžice cukru, trochu skořice

Pečeme asi 40 min. ve středně teplé troubě.

Řezy podle paní Jínové

8 dkg Hery, 7 dkg cukru krupice, 1 celé vejce, 16 dkg hladké mouky, 1 lžička prášku do pečiva, 1 vanilkový cukr

Všechny suroviny utřeme dohromady a dáme do vymazané dortové formy průměru 26 cm. Odkapeme broskve, nakrájíme a položíme na těsto. Ze šťávy z ovoce uvaříme pudink (1 vanilkový pudink + půllitr šťávy). Horký pudink vlijeme na ovoce. Péct 35 min v 170°C.

Krém:

3 celá vejce, 7 dkg cukru krupice, vanilkový cukr, 400 g kysané smetany

Připravený krém nalít na upečené těsto a ještě jednou vložit do trouby na 20 min. Krájet až po vystydnutí.

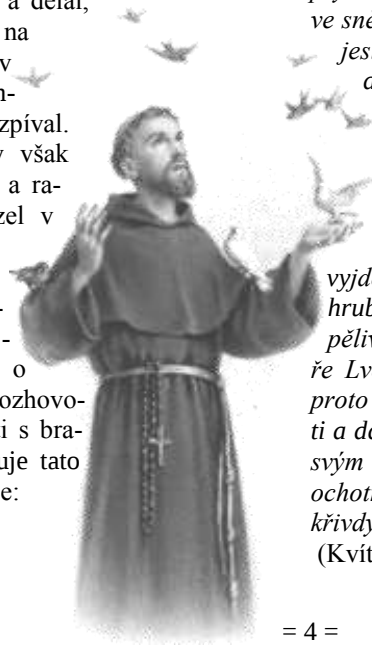
*Dobrou Chuť!
Ludmila Jínová*

Muž radosti

Z knihy Richarda Rohra Naděje proti temnotám – Dnešním neklidným světem se sv. Františkem vybral Vít Mareš.

Přestože měl František mnoho dobrých důvodů k tomu, aby ztratil chuť do života, byl mužem hluboké a stále přítomné radosti. František věděl, že ať se děje, co se děje, zůstává „poslem velkého krále.“ Nelze ani v nejmenším pochybovat o tom, že František byl ryzím mužem lásky, lásky k největšímu ze všech milenců. Jeho blažené štěstí bylo nekonečně hluboké. Bratřím říkal, že jejich posláním je „pozvedat lidská srdce a probouzet v nich duchovní radost.“

Pro svůj život nepotřebovali žádný jiný důvod. Nepotřebovali žádnou jinou službu církve. Měli být, stejně jako on, trubadúry a potulnými zpěváky svého Pána. Od očitých svědků se dozvídáme, že byl tak naplněn radostným veselím, že „zvedl ze země kus dřeva, podržel jej levou rukou, pravou vzal prut napjatý nití jako luk a dělal, jako by s ním hrál na loutnu. Při tom se v rytmu kolébal a francouzsky od srdce zpíval. Tyto radostné scény však často končily slzami a radostný zpěv přecházel v soucit s Kristovým utrpením“ (Tomáš z Celana Druhý životopis). V jednom z nejznámějších příběhů o Františkovi, v jeho rozhovoru o dokonalé radosti s bratrem Lvem, se ukazuje tato úžasná moudrost srdce:

Když jednou v zimní době přicházel svatý František s bratrem Lvem z Perugie k Panně Marii Andělské – a náramně je trápila převeliká zima – zavolal František na Lva pětkrát a pokaždé mu vyprávěl, v čem není dokonalá radost: „Bratře Lve, i kdyby menší bratr dával zrak slepým, narovnával zkřivené údy, vyháněl ďábly, vracel sluch hluchým, chůzi chromým, řeč němým a co je větší, vzkřísil člověka čtyři dni mrtvého, piš, že v tom není dokonalá radost.“ A tak pokračoval ve vyjmenovávání různých druhů úspěchu a duchovní radosti. A když tento způsob mluvení trval dobré dvě míle, otázal se ho bratr Lev s velkým údivem: „Otče, jménem Božím tě prosím, abys mi pověděl, v čem je dokonalá radost.“

A svatý František odpověděl: „Když přijdeme k Panně Marii Andělské, takto promóčení deštěm a zkřehlí zimou, celí zablácení a trápení hladem a zaklepáme v klášteře na fortunu, a vrátný přijde pohněván a řekne: ‚Kdo jste?‘ A my řekneme, ‚jsme dva z vašich bratří,‘ a on řekne: ‚Nemluvíte pravdu. Jděte pryč!‘ A neotevře nám a nechá nás stát venku ve sněhu a dešti, zkřehlé a hladové až do noci, jestliže tehdy sneseme trpělivě, bez trápení a bez reptání, takové příkoří a takovou hrubost a odehnání a budeme si pokorně a vlídně myslet, že ten vrátný nás opravdu zná. Ó, bratře Lve, piš, že v tom je dokonalá radost!“

A jestliže my nepřestaneme klepat a on vyjde ven rozzlobený a bude nás vyhánět s hrubostmi a políčky, jestliže toto sneseme trpělivě a s radostí a s dobrou láskou, ó, bratře Lve, piš, že v tom je dokonalá radost! A proto slyš závěr: je nade všechny věci a milosti a dary Ducha svatého, které Kristus uděluje svým přátelům, přemáhat sebe samého a ochotně pro Kristovu lásku snášet bolesti, křivdy, potupu a nepohodlí.“

(Kvítky svatého Františka)

(Vít Mareš)

Živý Betlém

Dne 8. prosince 2007 se uskutečnil na náměstí v Jablonci nad Jizerou živý Betlém. Samotná scénka byla od 16:30, avšak přípravy na něj byly už pár hodin před tímto časem. Bylo potřeba sehnat hráče na scénku, připravit kostýmy a také přivést nějakou tu zvěř, která k živému Betlému patří. Nakonec jsme sehnali strakatou kozu a přivedli jsme i pár ovcí. Ovce byly až na výjimku klidné, ale když jsme je přivedli na bližší vzdálenost ke koze, tak se nám začaly plašit. Sehnali jsme také hodně hráčů.

Scénky se zúčastnili Jan Polanecký, Míša Polanecká, Jiří Jína, Barbora Jínová, Anička Marková, Vojta Marek, Eva Židlická,

Katka Nosková, Miloš Holubec a Vít Holubec. Postavy byly rozděleny na pastýře, anděla, Marii a Josefa. Celý živý Betlém začal úvodním slovem a zpěvem písní sester Marie a Lidy Noskových. Začal se vyprávět příběh, kdy začalo sčítání lidu a Josef a Maria se museli vrátit do svého města. Představení bylo prokládáno krásnými vánočními koledami. Na jeviště přišli Josef a Marie a anděl jim přinesl děťátko. Po zazpívání další koledy přišli na scénu pastýři s ovci. Odevzdali malému Ježíškovi dary a usadili se vedle jeslí. Na konci přišli také tři králové – Kašpar, Melichar a Baltazar. Předali své dary – zlato, kadidlo a myrhu. Pak jsme si všichni zazpívali koledu Narodil se Kristus Pán. Josef a Marie odešli, hned za nimi se vzdálili tři králové a pastýři se vrátili k svému ohni.

(HoP)

Slučování farností

V pátek 7.12. od 19:00 proběhla na faře v Jablonci nad Jizerou diskuse o slučování farností. Jako přednášející zde vystoupil P. Karel Moravec, který zastupoval biskupství. Nejprve všem přítomným v krátkosti osvětlil pojem farnost a historii farností v rámci Královéhradecké diecéze. Také řekl, že každá farnost by měla být v podstatě soběstačná a mít vlastního kněze. Stav, kdy ve farnosti není kněz, je označován za přechodný. U těch, kde je šance na návrat kněze minimální, se přistupuje k jejich sloučení.

A v čem sloučení spočívá? Děje se tak prý z ryze praktických důvodů. Zatímco v současnosti má každá farnost své účetnictví, svoji kroniku atd., po sloučení by už byl jen jeden účet a jedna kronika. Celkově z toho plyne ulehčení legislativy, která zaneprazdňuje kněze a účetní. Údajně by to mělo přinést i jisté finanční ulehčení, neboť určité poplatky platí každá farnost zvlášť. Po sloučení by se tedy platily jen za jednu farnost (nemusím snad zdůrazňovat, že se to netýká pojištění kostelů a dalších nemovitostí, kterými farnosti disponují). Tolik jedna strana mince.

Na druhé straně je třeba zdůraznit, že by tak zanikla letitá zřízení, kterými farnosti byly. Shrnu-li to, tak už by neexistovala farnost Poniklá či farnost Harrachov. U Poniklé se zvažuje i možnost připojení k Jilemnické farnosti. Do budoucna by byla již jen jedna farnost, např. Jablonec nad Jizerou, která by zahrnovala všechny ostatní. P. Moravec nám řekl, že pro laika se ale na první pohled nic nezmění. Snad jen s výjimkou toho razítka, které budou mít budoucí generace např. na křestním listu.

Z debaty, která následně proběhla, se asi největším problémem jeví místo, kde kněz bude sídlit a také s tím spojený název budoucí farnosti. U nás v úvahu připadá Rokytnice nad Jizerou nebo Jablonec nad Jizerou. Faktem je, že v Jablonci je již pro kněze a jeho činnost vytvořené dobré zázemí. Po rekonstrukci, která dosud probíhá, tam bude funkční a účelná budova fary s důstojným bytem pro kněze. Rokytnice zas na druhé straně představuje dynamicky se rozvíjející a perspektivní město, které má veliký potenciál. Zázemí by zde kněz jistě měl také. Na pečlivé uvážení bude ale ještě dost času.

Můj dojem z této diskuse byl veskrze dobrý. Bylo poměrně dost věcných dotazů, na které P. Moravec odpovídal srozumitelně a s pochopením. Nemyslím, že by nám něco zamlčoval. Přiznal např. problém komunikace biskupství s farnostmi, neboť o záměru slučování farností se na biskupství uvažovalo již několik let.

A kdy by mělo sloučení proběhnout? Slučování probíhá zpravidla na konci roku a je podmíněno souhlasem farníků. V úvahu připadá nejbližší konec roku 2008. O svém osudu budeme rozhodovat my, takže obavy z nějakého direktivního jednání jsou v tomto případě liché.

Jediné, co mě v ten podvečer zarazilo, byla velmi nízká účast. Ze všech čtyřech farností dorazilo něco málo přes dvacet farníků. Z Harrachova dokonce nikdo, přestože se jednalo o důležitém kroku do budoucna. Jestliže se tedy cítíme být členy farních rodin, měli bychom se o jejich osud více zajímat.

(MiH)

Naše "adoptivní" děti

Koordinátorka projektu Adopce na dálku Ivana Funketová navštívila v listopadu 2006 diecéze Bangalore a Belgaum ve státě Karnataka, kde je do konce roku 2006 sponzorovaných 2800 dětí. Setkala se s indickými koordinátory tohoto projektu a také s dětmi sponzorovanými v rámci „adopce“.

Po návratu sdělila, že Indie je krásná země, plná krásných a snaživých lidí, kteří však žijí často v těžkých podmínkách. Největším „bojem“ pro ně je boj o jídlo a práci. Pro sponzorované děti je velká pomoc právě s jídlem a pak ve studiu. Mnoho rodičů posílá děti do školy i proto, že mají jistotu, že se tam děti najedí. Naši pomoci si velice váží a jsou za ni upřímně vděční. Na adoptivní dítě se přispívá roční částkou 5000 Kč (může se i více).

Tyto peníze jsou převedeny na adoptivní dítě a jsou použity na školní pomůcky, školné, školní brašnu a uniformu, cestovní výdaje, stravu, základní zdravotní péči a případně na pomoc rodině.

Školní rok v Indii začíná v červnu a končí v březnu. Základní školní docházka trvá 10 let. Začíná první třídou od 5 let a 10 měsíců.

V těchto dnech i naše farnosti přijaly za své čtyři indické děti ze státu Karnataka, diecéze Bangalore. (s touto diecézí má naše Hradecká diecéze přátelské vztahy.)

Pro finanční podporu slouží košíček u jeslí před obětním stolem v jednotlivých kostelích. Dětem i sobě velmi přejeme, aby přijetí dětí v jednotlivých farnostech nebylo jen o finanční podpoře (i za ni jsme samozřejmě vděční), ale i na úrovni přátelské, lidské a duchovní.

(Ivo)

Jablonec
Chlapec **Deepak**
Narozen. 9. 5. 1997
Chodí do 5. třídy
Bydliště **Basavanapura**

Otec **Francis** (40 let - dělník)
Matka **Pauline** (38 let - žena v domácnosti)
Bratr **Santhosh Kumar** (13 let - student - 7. tř.)

Rokytnice
Děvče **Catherine Nichila**
Narozena 18. 11. 1997
Chodí do 5. třídy
Bydliště **Lourdunagara**

Otec **Chinnappa** (36 let - dělník)
Matka **Jyothi** (29 let - žena v domácnosti)
Bratr **Vinith** (4 roky)

Harrachov
Chlapec **Sandeep**
Narozen: 1. 11. 1998
Chodí do 4. třídy
Bydliště **Basavanapura**

Otec **Lourduswamy** (39 let - dělník)
Matka **Elizabeth** (37 let - žena v domácnosti)
Sestra **Stella Mary** (12 let - student - 6. tř.)

Poniklá
Děvče **Lizanya Mary**
Narozena 20. 6. 2001
5. třída, mateřské školy
Bydliště **Lourdunagara**

Otec **James** (32 let - dělník)
Matka **Stella Mary** (27 let - žena v domácnosti)
Bratr **Sachin** (3 roky)

Evangelisté

Dotaz čtenářky:

Prosíme paní katechetku E. Holubcovou, zda by mohla vyložit znaky evangelistů: Matouš - anděl, Jan - orel, Marek - lev, Lukáš - býk.

Nejprve stručně něco k samotným evangelistům (autorům evangelií). Jejich jména vycházejí pouze z církevní tradice, i když velmi staré. První evangelista je ztotožňován s Levim čili **Matoušem**, synem Alfeovým, výběřčím daní (tj. celníkem) z Mt 9,9 (Lk 5,27; Mk 2,14); druhý s Janem **Markem** ze Sk 15,37. Ten sice Ježíše sám nezažil a neviděl, ale jelikož provázel apoštola Petra, znamenal prý to, co slyšel od něj. Třetí evangelista (a současně autor Skutků apoštolských) je ztotožňován s **Lukášem**, společníkem apoštola Pavla. O Jistém Lukášovi jako svém společníku hovoří také Pavel v Flm 24 nebo v Kol 4,14, kde jej označuje za lékaře. Lukáš podle tradice Ježíše také osobně neznal, ale zapsal, co slyšel od Pavla. Poslední, čtvrtý evangelista je ztotožňován s milovaným učedníkem z příslušného evangelia, dále s učedníkem **Janem** a také s autorem Zjevení svatého Jana (který se jako Jan výslovně označuje, viz Zj 1,1;9).

A jak přišli evangelisté ke svým atributům? V Ezechielově vidění (Ez 1,10) se objevují bytosti s křídly a se čtyřmi obličejí - lidským, býčím, lvím a orlím. Tyto čtyři bytosti najdeme i v knize Zjevení sv. apoštola Jana (Zj 4,7). Mají reprezentovat čtyři strážce trůnu. Výběr zvířecích tváří zřejmě vychází z názoru, že lev, býk a orel patří k nejušlechtlejším a nejsilnějším zvířatům. Spolu s člověkem patří proto k panovníkovu dvoru. Tyto bytosti ovšem někdy nebývají považovány za skutečné, nýbrž pouze za symboly Božích vlastností: lev - majestát a moc, býk - věrnost, člověk - inteligenci, orel - svrchovanost.

Nebo mohou symbolizovat čtyři způsoby, jakými Bůh zasahuje do běhu přírody: silou (lev), obětí a milostí (býk jakožto obětní zvíře ve Starém zákoně), moudrostí (člověk) a vytrvalým sledováním cíle (orel). Všechna symbolická vyjádření pak podle některých výkladů můžeme vztahovat i na Krista: lev je obrazem Jeho síly, tele Jeho oběti, člověk Jeho laskavosti a orel Jeho vyvýšenosti.

Již ve 2. století přidělil církevní otec Ireneus obličej těmto čtyř bytostí jednotlivým evangelistům. Od doby církevního otce Augustina (5. století po Kristu) se pak tyto bytosti staly v církevním umění výtvary atributy evangelistů. **Matoušovi** byla přidělena tvář (postava) člověka, jelikož uvádí Ježíšův rodokmen a tak zdůrazňuje jeho skutečné lidství. **Lukášovi** bylo přisouzeno tele či mladý býček, obětní zvíře v chrámovém kultu, neboť na začátku evangelia hovoří o chrámových obětech a knězi Zachariášovi. **Marka** reprezentuje lev, protože v úvodu jeho evangelia čteme o „hlasu volajícího na poušti“, který je jako hlas lva - i když zmínka o lvu se v evangeliu přímo nenačítá. Orel je pak symbolem **Janovým** pro jeho „vzletnou a vysokou teologii“, neboť jeho evangelium již svým prvním veršem vtahuje čtenáře do nedostižných výšin Božích tajemství. Protože ve vidění Ezechielově i Janově mají tyto bytosti křídla, bývají i po boku evangelistů někdy znázorňovány s křídly (zřejmě proto Matoušův člověk bývá považován za anděla). A jako tyto bytosti zjevují Hospodinovu slávu (Ez 1,28) a v **nebi** ho bez ustání oslavují svým voláním "Svatý, svatý..." (Zj 4,8), tak i evangelisté oslavují Pána zde **na zemi** svým vypravováním o něm.

(eh)

Neumím se modlit

Modlit se neznamena něco dělat, ale s někým být.

JAK SE MÁM MODLIT

Lidé často říkají: „Neumím se modlit“ a kladou si otázku: „Jak se mám modlit?“ Jestli máte podobný problém, řekněte to přímo Bohu... a už tím se modlíte. Řekněte mu, že nevíte, jak se modlit... a už tím se modlíte. Modlitba totiž neznamena něco dělat, ale s někým být. Být s někým, komu na mně záleží, být v jeho přítomnosti.

NIKOHO NEKOPÍRUJTE

Každý člověk je jedinečný, jiný, než ostatní. S každým z nás se Bůh setkává originálním způsobem. Dovolte Bohu, aby k vám promlouval osobně. Nedívejte se na ostatní a nezkoumejte, jak působí Bůh v druhých. Nemusíte prožívat přesně to, co prožívají lidé kolem vás. Nikoho proto nekopírujte! Ani světce ne, ti nám naznačují směr, kudy se vydat a ukazují různé cesty k Bohu, ale vy byste

měli objevit tu svou, připravenou jen pro vás. Bůh s vámi zachází tak, jako byste pro něho existovali jen vy a jako by tu on byl jen pro vás. Opusťte své představy a dovolte Bohu, aby jednal tak, jak chce on.

BŮH NÁM NEŠEPTÁ DO UŠÍ...

Bůh k nám promlouvá mnoha způsoby a věcmi, různými okolnostmi a prostřednictvím lidí v našem okolí. Nešeptá nám ale do uší. Mohl by to sice dělat, ale za běžných okolností to nedělá. Jak máme tedy slyšet, co nám říká? Ztišme se a naslouchejme mu ve své duši a v srdci. Buďme připraveni zachytit Boží hlas třeba prostřednictvím Bible nebo v událostech, které prožíváme, nebo prostřednictvím lidí, se kterými se setkáváme... Když budeme mít srdce otevřené, určitě poznáme chvíli, kdy k nám Bůh mluví.

Zpracováno podle J. Powella a A. Grüna
(eh)